

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ДОВГОТРИВАЛОГО МЕДИЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ У ПРАКТИЦІ СІМЕЙНОГО ЛІКАРЯ

Малик Н.В.

Харківський національний медичний університет

Важливим розділом роботи сімейного лікаря є проблеми довготривалого медичного обслуговування: хронічні хвороби, хвороби літніх людей, інвалідність, небезпечні для життя хвороби (рак, СНІД), стійкі функціональні порушення, лікування наркоманів, хворих на тяжкі психічні захворювання, організація лікування та нагляду за вмираючими.

Коли хвороба не одна, а декілька, перед пацієнтом виникає питання: лікуватися йому у спеціаліста вузького профілю чи у сімейного лікаря? Однак не викликає сумніву і те, що лікування у великої кількості спеціалістів навряд чи відкриває будь-кому більше перспектив. У зв'язку з цим координуюча діяльність сімейного лікаря, який краще знає сімейні, професійні, побутові та фінансові умови життя пацієнта, набуває надзвичайного значення.

Пацієнт та його оточення очікують від сімейного лікаря, особливо при лікуванні хронічних хвороб, не тільки професійної компетенції, але й людяності та життєвої мудрості. Такі якості фахівця також допомагають співробітництву хворого і пацієнта, прийняттю найбільш оптимальних сумісних рішень.

Перебіг більшості хронічних захворювань слід розділяти на окремі лікувальні періоди. Деякі хронічні захворювання у пацієнтів похилого віку не завжди потребують постійного лікування. Наприклад, при нездужанні, що викликається дегенеративними змінами скелету, періоди короткотермінового лікування при загостренні процесу чергуються з періодами, вільними від лікування.

Ефективність лікування необхідно всебічно доводити до свідомості хворого. При цьому треба акцентувати його увагу навіть на стабілізації стану хвороби, як на позитивному моменті лікування.

Ще однією серйозною проблемою для сімейного лікаря є деякі хронічні захворювання, що викликають прогресуюче порушення функцій організму. Це пов'язано не тільки з труднощами лікування, а і загрозою появи недовіри до лікаря, що значно погіршуватиме наслідки терапії. Роль сімейного лікаря у таких випадках зводиться до пошуку шляхів адаптації хворого, профілактики інвалідізації або зменшення її ступеня.

Таким чином, у питаннях організації компетентного, тривалого і кваліфікованого нагляду за хронічними хворими координуюча роль сімейного лікаря є унікальною.